

„ ... drobnym maczkiem, czyli nasz notatnik literacki... i nie tylko...”

Obudź w sobie poetę!

Obudź w sobie pisarza!

Obudź w sobie artystę!

Takimi hasłami otwieramy naszą kreatywną platformę dla wszystkich spragnionych sławy i popularności oraz chcących podzielić się swoim talentem i pasją do tworzenia rzeczy oryginalnych, ciekawych i niepowtarzalnych. Zmieniajmy razem ten świat na lepsze!

Na dobry początek – **BRAWA ZA ODWAGĘ!!!** - fragmenty twórczości naszych dwóch uczennic: **Martynki z klasy 6** – pisarki i ilustratorki, autorki już trzech, mimo młodego wieku! książeczek o zwierzątkach. Dwie z nich „Karmelek i Perełka: Daleko w świat” oraz „Marzenie” możecie przeczytać w naszej szkolnej bibliotece, ostatnią najnowszą książeczkę zatytułowaną „Koszmar” przedstawiamy tutaj we fragmencie. Wszystkie opowiadają historie o zwierzątkach i „ po części - jak wyjaśnia sama autorka - wydarzyły się naprawdę”.

Niedźwiedzie nie mając dobrej kondycji odpuściły sobie i wróciły do swojej jaskini.

Zwierzęta siedząc na skałach zaczęły się cieszyć. W pewnym momencie wilczyca pochyliła się do tyłu i przez to Placek ześlizgnął się z jej pleców i zaczął spadać w dół.

-NIE!- wrzasnęła wilczyca, oglądając się. Szybko wysunęła głowę i złapała przyjaciela. Lecz wtedy ona zaczęła się zsuwać i w pewnej chwili razem spadli ze skały.

Gdy mieli roztrzaskać się na ostrych skałach, zawisli w powietrzu. Na ich twarzach widniało widoczne zdziwienie. Popatrzyli w górę, a tam Dragon trzymał Arison za łapy.

Placek był zdziwiony postawą wilka. Lecz nie miał czasu na rozmyślanie bo ten wciągał ich do góry.

Będąc już na stabilnym gruncie oddalili się od przepaści na dobrych parę metrów.

Hiacynt podszedł bliżej by zobaczyć jak wygląda przepaść. Lecz nagle wilczyca szarpnęła go za srebrne futro i pociągnęła do tyłu.

-Nie podchodź tam- powiedziała Arison.

Druga nasza autorka to poetka, która prosiła o anonimowość. Prezentujemy jej wiersz w całości, więc możecie odgadnąć, czytając go, że jest to osoba nie tylko utalentowana, ale także wrażliwa i uczuciowa.

*„Księżyc odchodzi cicho, jak cień
Bez pożegnania, bez słowa, jak sen.
Jego blask, który całe noce nas wiódł
Gasnąc, znika w otchłani chłodnych wód.*

*Niebo ciemnieje puste i martwe,
Gwiazdom brak przewodnika – milkną otwarte.
Był jak strażnik, co w mroku trwa,
Teraz – zostaje mgła.*

*Ziemia oddycha, lecz coś się zmieniło,
Jakby bez niego świat w pół się zgiął.
Czy kiedykolwiek powróci?
Czy szukać go w pustych przestrzeniach?*

*Czas płynie, lecz cisza trwa.
Księżyc odszedł – a z nim nasz strach.
Zostaje tylko wspomnienie blasku,
Co w sercach tkwi, jak echo...*

*„Odszedłem cicho, jak noc.
Bez gwiazd moje światło zgasło,
Jakbym nigdy nie był wśród was.*

*Byłem Księżycem, lecz blask mój zbladł,
Z każdym dniem, coraz głębiej...
W mrok zapadał...”*

Młodym pisarkom baaardzo dziękujemy!!! Trzymamy kciuki! Rozwijajcie dalej swoje talenty!!!

Zapraszamy Wszystkich Odważnych!

Przyłączcie się do nas!